

Objavljeno: sub, 06. dec, 2014.

[Kultura](#) / [Muzika](#)

Koncert crnogorskih simfoničara u CNP: Precizna pulsacija, sigurna interpretacija

Piše: *Vanja Vukčević*

Foto: *Dalibor Ševaljević*

Nakon sjajnog izvođenja djela ruskih kompozitora na prethodnom nastupu crnogorskih simfoničara, publika u CNP-u je i u četvrtak, 4. decembra, imala priliku da sluša dobro poznate kompozicije umjetnika koji potiču sa istog kulturnog podneblja, ovog puta Italije. S tim u vezi, koncert je organizovan u saradnji sa Ambasadom Italije u Podgorici, a kao gost solista nastupio je Domenico Nordio, italijanski violinista svjetskog renomea.

Pod dirigentskom upravom maestra Grigorija Kraska, Crnogorski simfonijski orkestar je u prvom dijelu koncertne večeri, zajedno sa solistom, izveo „Četiri godišnja doba“ Antonija Vivaldija, a u drugom Verdijev preludij iz „Travijate“ i uvertiru iz opere „Sicilijansko večernje“, kao i uvertiru iz „Viljem Tela“ Đoakino Rosinija.

Perfektni Nordio

Vivaldijev ciklus koncerata za violinu i orkestar, poznatiji pod nazivom „Četiri godišnja doba“, dio su „Zbirke op. 8: Rivalstvo između tehnike i inspiracije“ koja je objavljena 1725. godine. Danas, ovo ostvarenje spada u red najpopularnijih i najobjavljivanijih djela klasične muzike. U koncertima, koji

imaju konvencionalnu formu od tri stava (brzi-lagani-brzi), kompozitor zvučno ilustruje različita raspoloženja, slike i zvuke prirode kroz određeno doba godine.

Violinista Domenico Nardio je već od početka izvođenja djela pokazao zašto je danas jedan od najpoznatijih solista na ovom instrumentu. Osim rafinirane tonske boje, melodijske linije kroz sva četiri koncerta u njegovoj interpretaciji odisale su izrazitom sugestivnošću i prefinjenošću. U laganim stavovima solista je pokazao izuzetnu istančanost u izrazu, ali i perfektnu tehniku i virtuoznost u drugom koncertu („Ljeto“), uz odličnu podršku solo violončela. Kroz preciznu pulsaciju i sigurnu interpretaciju, izvođački korpus, kojeg je činio gudački orkestar uz pratnju kontinua, bio je pouzdan partner vrsnom umjetniku kakav je Domenico Nardio. Maestro Grigoriy Krasko uspješno je održavao zvučni balans između soliste i orkestra i s lakoćom je vodio izvođače kroz česte promjene u teksturi djela, pa je publika imala priliku da čuje jedno živopisno izvođenje, prepuno zapleta i promjena raspoloženja.

Moćno izvođenje

U nastavku koncerta, orkestar je odsvirao tri djela koja, iako prevashodno pripadaju žanru opere, često su izvođena kao samostalne kompozicije na koncertnim podijumima širom svijeta. U preludiju za prvi čin iz čuvene opere „Travijata“, crnogorski simfoničari sjajno su oblikovali kompletan tematski materijal. Verdi je kroz njega oslikao psihološki profil glavnog ženskog lika i anticipirao radnju opere. Odmah nakon ogromnog uspjeha „Travijate“, kompozitor kao porudžbinu pariške Opere piše „Sicilijansko večernje“. Ovo djelo je prvobitno koncipirano kao velika francuska opera, a danas se najčešće izvodi na italijanskom jeziku, bez polučasovnog baleta iz francuskog originala. Uvertiru

„Sicilijanskih večeri“ svi članovi orkestra izvode sa posebnom angažovanošću. Od mračne atmosfere sa početka kompozicije, preko nešto mirnijeg izraza, pa sve do narastajućeg uzbuđenja i izrazitog krešenda, koji Verdi piše u maniru Rosinija, orkestar postepeno dobija na sve većoj gustini tona. Maestro Krasko znalački je kontrolisao nadolazeću snagu i masivnost zvuka u orkestru, kojom se postiglo izuzetno moćno izvođenje ove kompozicije.

Usljediła je interpretacija čuvene uvertire iz „Viljema Tela“, posljednje opere Đoakina Rosinija. Uvertira ima programsko usmjerenje i sastoji se iz četiri dijela. U prvom dijelu, „Zori“, mirnu sliku prirode uvjerljivo je dočaravao solo violončelista, u dijalogu sa preostalim pet violončela i kontrabasima, dok je grmljavina u daljini i nadolazeća „Oluja“ sugerisana kroz dva tiha i precizna udarca timpaniste. Melodija trećeg dijela uvertire, izlagana je u dionici engleskog roga, koji je zajedno sa flautom i zvucima trianglera stvarao pastoralno zvučno okruženje. Kroz izvedbu dinamičnog finala, odnosno „Marša švajcarskih vojnika“, poseban doprinos dali su limeni duvači i udaraljke, dok su sigurnu orkestarsku pratnju, i u ovoj i u prethodne dvije partiture, karakterisala bogata vibrata i suptilna picikata.

Zvučnim oblikovanjem slika prirode švajcarskih Alpa i završne himne u uvertiri „Viljema Tela“, zatim stvaranjem revolucionarne atmosfere u „Sicilijanskom večernju“, ali i intimnog „tona“ u preludiju „Travijate“, maestro Grigorij Krasko i crnogorski simfoničari na Veliku scenu CNP-a prenijeli su duh 19. vijeka i zajedno sa vrhunskim izvođaštvom Domenika Nordija podgoričkoj publici priredili još jedan sjajan koncert.